

The Plague of Locusts

Rabbi Jonathan Ziring: jziring@torontotorah.com

1. שמות י'

(א) ויאמר יהוה אל-משה בא אל-פרעה כי-אני הכבדתי את-לבבו ואת-לב עבדיו למען שתי אתתי אלה בקרבו: (ב) ולמען תספר באזני בנך ובן-בנך את אשר התעללתי במצרים ואת-אתתי אשר-שמתי בם וידעתם כי-אני יהוה: (ג) ויבא משה ואהרן אל-פרעה ויאמרו אליו כה-אמר יהוה אלהי העברים עד-מתי מאנת לענת מפני שלח עמי ויעבדני: (ד) כי אס-מאן אתה לשלח את-עמי הנני מביא מחר ארבה בגבולך: (ה) וכסה את-עין הארץ ולא יוכל לראת את-הארץ ואכל ואת-יתר הפלטה הנשארת לכם מן-הבירד ואכל את-כל-העץ הצמח לכם מן-השדה: (ו) ומלאו בתיך ובתי כל-עבדיך ובתי כל-מצרים אשר לא-ראו אבותיך ואבות אבותיך מיום היותם על-האדמה עד היום הנה ויפן ויצא מעם פרעה: (ז) ויאמרו עבדי פרעה אליו עד-מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את-האנשים ויעבדו את-יהוה אלהיהם הטרם תדע כי אבדה מצרים: ... ויעל הארבה על כל-ארץ מצרים וינח בכל גבול מצרים כבד מאד לפניו לא-היה בן ארבה כמהו ואחריו לא יהיה-בן: (טו) ויכס את-עין כל-הארץ ותחשך הארץ ויאכל את-כל-עשב הארץ ואת כל-פרי העץ אשר הותיר הבירד ולא-נותר כל-יורק בעץ ובעשב השדה בכל-ארץ מצרים:

(1) Then the LORD said to Moses, “Go to Pharaoh. For I have hardened his heart and the hearts of his courtiers, in order that I may display these My signs among them, (2) and that you may recount in the hearing of your sons and of your sons’ sons how I made a mockery of the Egyptians and how I displayed My signs among them—in order that you may know that I am the LORD.” (3) So Moses and Aaron went to Pharaoh and said to him, “Thus says the LORD, the G-d of the Hebrews, ‘How long will you refuse to humble yourself before Me? Let My people go that they may worship Me. (4) For if you refuse to let My people go, tomorrow I will bring locusts on your territory. (5) They shall cover the surface of the land, so that no one will be able to see the land. They shall devour the surviving remnant that was left to you after the hail; and they shall eat away all your trees that grow in the field. (6) Moreover, they shall fill your palaces and the houses of all your courtiers and of all the Egyptians—something that neither your fathers nor fathers’ fathers have seen from the day they appeared on earth to this day.” With that he turned and left Pharaoh’s presence. (7) Pharaoh’s courtiers said to him, “How long shall this one be a snare to us? Let the men go to worship the LORD their G-d! Are you not yet aware that Egypt is lost?... (14) Locusts invaded all the land of Egypt and settled within all the territory of Egypt in a thick mass; never before had there been so many, nor will there ever be so many again. (15) They hid all the land from view, and the land was darkened; and they ate up all the grasses of the field and all the fruit of the trees which the hail had left, so that nothing green was left, of tree or grass of the field, in all the land of Egypt.

2. שמות א'

(ו) ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אתם: (ז) ויגם מלך-חדש על-מצרים אשר לא-ידע את-יוסף: (ח) ויאמר אל-עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו: (ט) הבה נתחכמה לו פן-ירבה והיה כיתקראנה מלחמה ונוסף גס-הוא על-שנאינו ונלחם-בנו ועלה מן-הארץ: (י) וישימו עליו שרי מסים למען ענתו בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה את-פתם ואת-רעמסס: (יא) וכאשר יענו אתו בן ירבה ובן יפרץ ויקצו מפני בני ישראל:

(7) But the Israelites were fertile and prolific; they multiplied and increased very greatly, so that the land was filled with them. (8) A new king arose over Egypt who did not know Joseph. (9) And he said to his people, “Look, the Israelite people are much too numerous for us. (10) Let us deal shrewdly with them, so that they may not increase; otherwise in the event of war they may join our enemies in fighting against us and rise from the ground.” (11) So they set taskmasters over them to oppress them with forced labor; and they built garrison cities for Pharaoh: Pithom and Raamses. (12) But the more they were oppressed, the more they increased and spread out, so that the [Egyptians] came to dread the Israelites.

3. בראשית ט"ז

(ו) ואתם פרו ורבו ושרצו בארץ ורבו-בה: (ז)

(7) Be fertile, then, and increase; abound on the earth and increase on it.”

4. ויקרא י"א:מ"ג

(מג) אל-תשקצו את-נפשתיכם בכל-השרץ השרץ ולא תשמאו בהם ונטמתם בם:

(43) You shall not draw abomination upon yourselves through anything that swarms; you shall not make yourselves unclean therewith and thus become unclean.

5. במדבר כ"ב:ג'

(ג) וַיִּגַּר מוֹאָב מִפְּנֵי הָעָם מְאֹד כִּי רַב-הָיָא וַיִּקְחַן מוֹאָב מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל:

(3) Moab was alarmed because that people was so numerous. Moab dreaded the Israelites,

6. במדבר כ"ב:ה'

(ה) וַיִּשְׁלַח מְלָאכִים אֶל-בַּלְעָם בֶּן-בְּעוֹר פְּתוּרָה אֲשֶׁר עַל-הַנָּהָר אֲרָץ בְּנֵי-עַמּוֹ לְקַרְא־לּוֹ לֵאמֹר הִנֵּה עָם יֵצֵא מִמִּצְרָיִם הֲנֵה כִסָּה אֶת-עֵינַי הָאָרֶץ וְהוּא יֹשֵׁב מִמְּלִי:

(5) sent messengers to Balaam son of Beor in Pethor, which is by the Euphrates, in the land of his kinsfolk, to invite him, saying, "There is a people that came out of Egypt; it hides the earth from view, and it is settled next to me.

7. The bottom half of a cartoon published by Das Kleine Blatt in 1939 Das Kleine Blatt

